Jílovský školák č. 4

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy — ročník I., duben 2009

POMÁHÁME S ÚKLIDEM SVĚTA, ALE DEN ZEMĚ SLAVÍME I JINAK

Den Země se slaví 22. dubna. Ani u nás ve škole na něj nezapomínáme a každoročně máme bohatý program. Kromě toho, že se hodně věnujeme povídání o životním prostředí, pomáháme také s úklidem, a to nejen v okolí naší školy.

Vzpomínám ráda na předminulý rok, kdy jsme na Den Země vyrazili ven s křídami na naše betonové hřiště. Tam na nás čekal obrovský obraz zeměkoule. Kresba byla prázdná, jen rozdělená na spoustu dílů. Každá třída si tam našla svou výseč, kterou podle svého uvážení žáci různě pomalovali. *Pokračování na str. 2*

„Clean up the world" znamená „ukliďme svět" (pro ty, kteří si ještě neporadí s angličtinou). Jde o celosvětovou akci, která se každoročně koná při příležitosti oslav Dne Země. Žáci loňských 5. tříd sebrali například před rokem neuvěřitelné množství odpadků i v okolních lesích. *Foto: archiv školy*

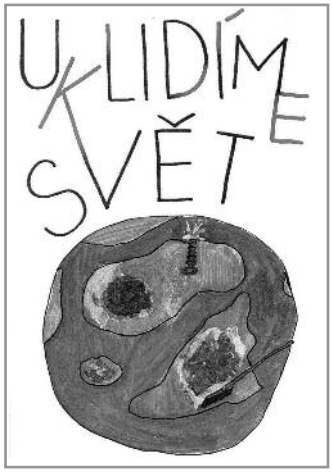

A ZASE JE TU DEN ZEMĚ

Jako každým rokem i letos pořádá naše škola DEN ZEMĚ. Protože tento svátek připadá na jaro, kdy je už tepleji, jsme rádi, že ho můžeme slavit venku na školní zahradě. A proč se Den Země koná? Podle mne proto, abychom si všichni uvědomili, proč a jakým způsobem šetřit životní prostředí a proč třeba neodhazovat odpadky kolem sebe. A to je určitě fajn! **Aneta Cihlářová**

KONEČNĚ JARO, TĚŠÍME SE!

Hurá, už je tu jaro, řekne si určitě každý, kdo alespoň jednou za zimu uklízel sníh. Takováhle zima, jako ta letošní, tu už dlouho nebyla! A po takové nadílce se snad těšili na jaro úplně všichni.

Jaro je krásné roční období. Příroda se probouzí ze zimního spánku. Není ani horko, ani zima, většinou bývá příjemně. A protože k jaru patří neodmyslitelně také Velikonoce, musím říci, že pro mne je to moc příjemná doba.

Barbara Kahounová

CO SE DĚJE VE ŠKOLE

✿ BŘEZEN v naší škole byl ve znamení plesu, jarních prázdnin a také testování Kalibro.

✿ DUBEN byl pro nás školáky ZŠ hodně pestrý - pořádali jsme velikonoční jarmark, Den Země, slavily se čarodějnice, ale konaly se také třídní schůzky, deváťáci dělali přijímací zkoušky...

✿ KVĚTEN připravuje pro nižší ročníky školu v přírodě a proběhne také McDonalds' Cup.

VELIKONOČNÍ JARMARK TENTOKRÁT PŘED ŠKOLOU

Ve středu 8. dubna se před naší školou konal Velikonoční jarmark. Připravili jsme pro něj nejrůznější jarní ozdoby a to, co patří k Velikonocům - obarvená vajíčka na špejlích, květiny, zvířátka a další věci. Návštěvníkům se určitě líbily, protože si každý z nich nějaký náš výrobek koupil. (vary)

Protože bylo hezky, konal se letošní jarmark před školou. Foto: archiv ZŠ

TŘI ČTVRTLETÍ JSOU UŽ ZA NÁMI

Podle mne byl čtvrtek 29. ledna 2009 nejdůležitějším dnem prvního pololetí, protože se rozdávalo vysvědčení. To mé vypadalo celkem dobře (vlastně výborně, protože jsem měla samé jedničky), a tak se mi ulevilo. Moje předsevzetí do nového roku opravdu zafungovalo. Přála jsem si totiž mít pěkné známky na vysvědčení a podařilo se! Den poté, tedy v pátek byly pololetní prázdniny, takže paráda, nemuseli jsme do školy. I když to byl jen jeden den, myslím, že se vydařil, hlavně proto, že jsem se mohla těšit ze skvělého vysvědčení.

Teď je duben a za necelé tři měsíce skončí tento školní rok 2008/2009. To už abychom se pomalu připravovali na závěrečné vysvědčení. Po něm pak přijdou prázdniny daleko delší. Vlastně se na ně už moc těším. **Kamila Rybářová**

KRITIZUJEME

Po týdnu jarních prázdnin jsme se vrátili do školy. Nikomu se tam asi moc nechtělo, jenže nedalo se nic dělat. Co nás tam ale čekalo? Zima! Radiátory v naší třídě nebyly ještě pořádně rozehřáté a my jsme se v naší 5. B pěkně klepali. (za)

POMÁHÁME S ÚKLIDEM SVĚTA, ALE DEN ZEMĚ SLAVÍME I JINAK

Pokračování ze str. 1

Někde třeba nakreslili kousek planety Země - pevninu, moře, potůčky a přes ně lávky, jiní kreslili kontejnery, do kterých panáčci - lidé házejí tříděný odpad... Naše třída malovala medvědí stopy a dudlíky, ale také symboly recyklace a podobné kresbičky.

Když jsme byli s prací hotovi, sešla se okolo zeměkoule celá škola. Paní ředitelka si s megafonem stoupla doprostřed a řečnila o tom, proč slavíme Den Země. Potom přijel jeřáb, paní ředitelka nastoupila s kamerou na plošinu a z výšky celou tu naši hezkou Zemi natočila.

Zuzka Průchová

NA NÁVŠTĚVĚ V KLÁŠTEŘE

V týdnu od 16. do 20. února byla část 7. tříd na lyžařském výcviku v Krkonoších. S ostatními sedmáky vyrazila 18. 2. paní učitelka R. Střihavková do Anežského kláštera v Praze. Konala se tam výstava „Sv. Václav - ochránce České země“. Sochy, obrazy a různé předměty, které zobrazují sv. Václava, i jiné věci s ním spjaté, se všem líbily. Radost měli všichni také z dalšího programu - tedy z oběda. Někteří si ho dali v KFC, jiní v Mc´Donaldu. A pak už se jelo do Jílového.

Podobné výlety jsou u žáků oblíbené a měly by se podle nich konat častěji.

Dominika Rybářová

ZPRÁVY

- **Ve středu 4. 2.** přednášel žákům sedmých tříd pan Zbyněk Šorm. Beseda byla o jihoamerické zemi Peru, kterou pan Šorm navštívil jako turista. Povídání bylo zajímavé i díky fotografiím, které s sebou přinesl. Beseda se všem velice líbila. (dory)
- **V týdnu od 16. 2.** vypukla i u nás ve škole chřipková epidemie. Skoro v každé třídě bylo po osmi žácích nebo i méně. Paní ředitelka i paní zástupyně s tím měly velké problémy, aby třídy různě pospojovaly. Pro žáky to mělo výhodu, protože v tu dobu nepsali žádné velké písemky. (eta)
- **V pátek 6. 3.** měly děti z druhého stupně ředitelské volno, protože jejich učitelé připravovali školní ples. (dory)
- **V týdnu od 9. do 18. 3.** jsme měli jarní prázdniny. Bylo to skvělé, všichni si je pořádně užili podle svého a odpočinuli si tak od těžkých dnů ve škole. (kam)
- **Ve středu 25. 3.** byla jako každým rokem vyhlášena soutěž o nejkrásnější kraslici. Do soutěže mohli přihlásit svou vlastnoručně vyrobenou kraslici žáci ze všech tříd. (dory)

HNED PO PRÁZDNINÁCH KALIBRO A KLOKÁNEK

Hned první den po jarních prázdninách nás čekal týden testů Kalibro. Už v pondělí jsme dělali všeobecný test, v úterý přišla na řadu matematika a ve středu jsme psali Kalibro z češtiny. Přitom jsme se dozvěděli, že ke Kalibru musíme ještě zvládnout matematickou soutěž Klokánek. A abychom už podruhé v týdnu nepřišli o tělocvik, psali jsme ve čtvrtek obojí - Kalibro z přírodovědy a matematického Klokánka. Testy nebyly moc těžké, ale pro mne docela únavné. I přes tu spoustu práce a zkoušení u tabule to byl ale podle mne hezký týden.

Zuzka Průchová

ZEPTALI JSME SE SPOLUŽÁKŮ: „Čtete jílovského školáka?“

JŠ vychází v tomto školním roce počtvrté. Jeho redakce dostala za časopis pochvalu od paní ředitelky Trčkové a líbí se i dalším dospělým čtenářům. Nás ale zajímal také názor spolužáků, a tak jsme se zeptali:

- ***Čteš Jílovského školáka?***
- ***Co se ti v něm líbí nebo nelíbí?***
- ***Co bys v něm chtěl/a změnit nebo co ti tam chybí?***

Dana Fourová, 7. A:
Ano, čtu. Baví mě všechno, ale nejvíc asi stránka se zábavou. Přidala bych víc vtipů a hádanek.

Markéta Janoštíková, 7. A:
Školní časopis čtu a nejvíc mě v něm baví vtipy. Chybí mi tam rozhovory se žáky, kteří například vyhráli nějakou olympiádu nebo byli v něčem úspěšní.

Žákyně7. A (nechce být jmenována):
Jílovského školáka čtu. Líbí se mi tam vtipy, ankety s dětmi a příběhy ze života. Přála bych si rozšířit zábavnou stránku.

Nikola Petráňová, 6. A:
Čtu, ale nejvíc mě asi baví doplňovačky na předposlední straně. Možná byste mohli vyhlásit soutěž Miss učitelka nebo Miss žákyně.

Jakub Kratochvíl, 5. A:
Školáka čtu a líbí se mi, že na něm má naše škola podíl. Rád bych si tam přečetl víc vtipů.

Karolína T., 5. A:
Ano, školní noviny čtu, ale podle mne je tam málo obrázků.

Anketu připravily:
Dominika Rybářová, Bětka Varyšová, Zuzka Průchová

NAŠI UČITELÉ MĚLI SVÁTEK

28. března se slaví svátek učitelů. Letos to byla sobota. Vypadá to, že děti z naší školy to buď nevědí, nebo na to zapomněly. A tak aspoň dodatečně přejeme všem našim učitelům, aby je nepřestávalo bavit učit a vzkazujeme, ať na naší škole vydrží co nejdéle.
Patří jim můj obdiv, že mají s námi tolik trpělivosti, i když je občas pořádně potrápíme. Proto prosíme: nezlobte se na nás, aby vám zbytečně nepřibývaly vrásky na tvářích. Myslím si, že většina žáků v tom se mnou bude souhlasit. **Alina Malysh**

MŮJ PRVNÍ PLES SE MI LÍBIL

V pátek 6. března 2009 se v jílovské sokolovně konal 11. reprezentační ples naší školy. Kromě učitelů, rodičů a dalších návštěvníků se ho zúčastnily i letošní 9. třídy. Byla jsem mezi nimi také já.

Zábava začala po 19. hodině a končilo se ve dvě po půlnoci. Nejdříve se všichni shromáždili ve velkém sále sokolovny a čekali na předtančení aerobiku a hip-hopu. Pak následoval nástup 9. tříd. Ten se nám velice povedl a myslím, že se líbil i všem ostatním. Potom přišlo na řadu šermování a pak už tanec s rodiči. Program plesu byl velice nabitý. K tanci hrála kapela Čejka-Band a musím říci, že velice hezky.

Přišlo se na nás podívat spousta lidí, to jsem ani nečekala. Hodně jich tančilo, na parketu byla velká tlačenice. Byla i bohatá tombola, všechny lístky se prodaly. Po půlnoci se už návštěvníci začali pomalu vytrácet a zůstávali spíše jen mladí lidé. Mně osobně se ples velmi líbil.

Žaneta Rybářová

ŠKOLNÍ PLES BYL HEZKÝ, UŽ SE TĚŠÍM NA TEN NÁŠ

Jelikož mám bratra v deváté třídě, zúčastnila jsem se s rodiči školního plesu, proto se můžu rozdělit o svoje zážitky.

Jako na každém plese nesměla v naší sokolovně chybět hudba, kterou poskytla skupina ČEJKA BAND. Zahrála hned na začátku pár písní a zanedlouho na to přišel ten okamžik! Letošní deváťáci měli nástup. Každá deváťačka dostala kytku, ale překvapení bylo, že květiny dostali i kluci. Všechny dívky měly nádherné šaty, ale „pánové“, ti jako by měli všichni stejný oblek. Já v tom prostě a jednoduše nevidím žádný rozdíl! Každý žák z devítky dostal šerpu - 9. A měla šerpy tmavé, 9. B světlé. Došlo i na různá poděkování a další projevy a každá třída dala své třídní učitelce dárek. Také se tančilo s rodiči. A všimla jsem si, že skoro žádný deváťák si netroufl tančit s některou holkou ze třídy. Pak se pořád tančilo a tančilo... Až do doby, než byla tombola. V ní se dala vyhrát spousta nejrůznějších zajímavých věcí.

Ples se mi moc líbil, takže už se těším do deváté třídy a na 15. ples naší školy!

Aneta Cihlářová

Plesová kytice pro třídní učitelku

SOUTĚŽÍME VE SBĚRU

Poslední letošní sběr papíru byl 14. a 15. dubna, jeho výsledky se dozvíme 27. 4. Upozorňujeme, že bychom neměli zapomínat sbírat také hliník (soutěž!) a víčka od plastových lahví, za která taky škola dostává peníze. Takže hodně štěstí a vytrvalosti do dalšího sbírání! Je přece super vyhrát a ještě k tomu získat nějaké peníze na nové věci do školy. A tak hurá do toho! **Alina Malysh**

JAK POMÁHÁ ŠKOLNÍ SENÁT

Školní senát pomáhá řešit problémy ve škole. Každá třída v něm má dva zástupce (senátory), kteří informují žáky o tom, co připravuje vedení ZŠ, kdy se budou třeba konat jarmarky nebo jiné akce, nebo o tom, co je potřeba nakoupit do tříd. Senátoři dávají také návrhy na zlepšení školního prostředí a předávají např. i stížnosti žáků, když potřebují s něčím pomoci. **Alžběta Varyšová**

Deváťáci byli na školním plese středem pozornosti. *Foto: archiv ZŠ*

UŽ SE TĚŠÍME NA „LOS KŘUPOS“

Ve škole už máme také automat na bagety. Podle mne si teď děti v automatech kupují na kartičky nejvíc bagety. Buď jsou jenom se šunkou nebo sýrem a namazané Ramou, nebo si můžeme dát šunku - sýr (obě dvě dohromady). Těm menším z prvního stupně stačí jedna, ty větší si většinou kupují aspoň dvě. Už se těšíme, až tam ještě přibudou amarantové výrobky „Los křupos“. (ane)

SLUŠNOST SE BOHUŽEL MOC „NENOSÍ“

Do školy dojíždím autobusem. Řidiči jsou různí. Nedávno nás vezl jeden takový veselý řidič. Každého vždy pozdraví a když se mu pozdrav nevrátí, zeptá se: „Proč jsi nepozdravil?“ Já tedy zdravím vždycky, ale jak znám některé lidi, od nich moc často řidiči pozdrav neslyší. Vždycky když nastoupí „Libeřáci“, říkám si „to tu zas nebude žádný klid“. A v ten den to tedy byla vážně hrůza! Slyším toho jindy veselého řidiče, jak k sobě volá kluka v červené bundě a zlobí se: „Proč stojíš u těch dveří, když máš tamhle volné místo? Proč otravuješ ty chlapce? A slova toho kluka v červené bundě byla najednou nějak tichá, že jsem je sotva slyšela.

Řidič ho napomínal, že by se měl chovat lépe. Posadil ho vedle sebe dopředu a kluk, když chtěl vystoupit, musel slíbit, že už bude příště hodnej. Jsem na to zvědavá. Vypadal totiž, jako by mu to bylo úplně jedno. ***Zuzka Průchová***

NAŠE ŠKOLA SE STÁLE MĚNÍ K LEPŠÍMU

Na naší škole se mi líbí, nic moc bych tam asi neměnila. Myslím, že je dobře zařízená i hezky vyzdobená. Jenže samozřejmě se tu najde i nějaké ALE.

Možná bych trochu lépe zařídila školní zahradu. Bylo by pěkné vysázet tam nové stromy a taky květiny. Vysekala bych přebytečné křoví a pichlavé rostliny a také bych uvítala nějaký plán, jak se o zahradu společně starat. Přes všechny nedokonalosti je ale moc pěkná a já jsem ráda, že alespoň nějakou máme.

Další zlepšení bych viděla, kdybychom si do školy pořídili nový automat na pití, protože ten nám tu opravdu chybí a měl by být. Vím, že všechno stojí nějaké peníze a také starost a námahu, ale neměli bychom nikdy přestat přemýšlet, co zlepšit. Máme své sny a plány, jak by škola měla vypadat, ale taky víme, že všechno se samozřejmě hned splnit nedá.

Naše škola je hezká a ráda do ní chodím - učit se i pro zábavu. Podle mne je to škola, jak má být, i když pořád máme co zlepšovat. Všechno chce čas, a tak věřím, že se postupně bude měnit k lepšímu. **Kamila Rybářová**

POVEDE SE NÁM ZÍSKAT TITUL EKOŠKOLA?

„Pokud dokážeme ovlivnit svou školu, dokážeme ovlivnit i svět kolem sebe“,

to je hlavní myšlenka projektu Ekoškola, do kterého se v minulém školním roce přihlásila také naše ZŠ.

„EKOŠKOLA (Eco-Schools) je mezinárodní program, v rámci kterého se žáci učí o environmentálních tématech a zároveň sami usilují o minimalizaci a třídění odpadů, úspory energie či vody a zlepšení životního prostředí školy a jejího okolí. Zakládají celoškolní pracovní tým Ekoškoly, vytvářejí si vlastní ekokodex, analyzují současnou situaci na škole v uvedených oblastech a navrhují zlepšení, která se snaží posléze naplnit.
Všechny úspěšné školy získávají mezinárodní titul, vlajku a logo EKOŠKOLA.
Program je určen pro celou školu, vede ke spolupráci žáků, učitelů, vedení školy i místní komunity.“

Opsali jsme z **www.ekoskola.cz**

K ekologickým aktivitám naší školy patří i účast na akci Ukliďme svět, která se koná k příležitosti Dne Země. *Foto: archiv ZŠ*

KDYŽ SE ŘEKNE ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Když se řekne životní prostředí, napadne mě naše pomalu, ale jistě chátrající Země a také způsob, jak to zpomalit. Úplně zabránit tomu bohužel nemůžeme, přispět ke zlepšení ano.
Měli bychom třídit odpad, šetřit vodou, elektrikou, nepálit plasty. Ani my děti bychom na to neměly zapomínat. Stále se bohužel setkáváme s lidmi, kteří na to nemyslí. V okolí školy se válí různé odpadky - obaly, kelímky a kde co. Myslím si, že chránit životní prostředí je důležité.

Zuzka Průchová

JAK TO BYLO PO ZIMĚ

Letošní zima nebyla špatná a i před školou byla spousta sněhu. Každý sníh jednou roztaje, takže jste si taky určitě všimli, jaký byl před naší školou nepořádek. Za to bláto nikdo nemůže, ale odpadky tam někdo musel naházet!? Je na čase zamyslet se nad sebou, abychom se nemuseli kvůli odpadkům brodit do školy v holínkách... **Aneta Cihlářová**

MŮJ SUPER NÁPAD

Někdo by měl vymyslet kameru do mobilu, která by skenovala, co jeho majitel právě dělá. Kdyby třeba vyhazoval odpadky, kam nemá, hlasem vlastní matky by ho mobil napomínal: „Neházej to tam, hoď to do koše, honem, honem...“
To je můj super nápad, jak zlepšit životní prostředí! **Majda Odjožna**

Co víš o projektu Ekoškola? Zajímá tě? A proč?
K čemu je podle tebe dobrý?
Čím bys mu mohl/a přispět ty?
To jsou otázky, na které jsme hledali odpověď ve třídách naší školy.

Eliška Kotková, 7. A:
Naše škola je do projektu už druhým rokem zapojená. Vytvořily se ekotýmy, do školy se koupily kontejnery na třídění odpadů.
Já o tom projektu vím, ale moc se o něj nezajímám. Dobrý je k tomu, abychom více třídili odpad, a i já se snažím třídit.
Žákyně (nechce být jmenována):
Vím, že se snažíme dosáhnout titulu Ekoškola. Docela mě to zajímá, protože bych v tom chtěla škole pomoci. Bude dobré, aby se děti naučily třídit odpad. Já chodím do ekotýmu, takže se s tím snažím pomáhat.

Co všechno dokáží někteří lidi „odložit“ do lesa, je neuvěřitelné... *Snímky: archiv ZŠ*

Valinka Plopová, 2. A
Je to zaměřené na odpady a pomáhá to přírodě. Je dobře, že se naučíme třídit odpad. Já to chci dělat doma i ve škole.

CO VÍME O PROJEKTU EKOŠKOLA

Anna Romanová, 5. A
Projekt Ekoškola mě zajímá. Vím, že se při něm učíme třídit odpad, pečovat o životní prostředí a další podobné věci. Je potřeba, aby se lidi naučili, co si můžou dovolit k přírodě a co ne. Já sama bych mohla přispět tím, že bych do projektu přilákala víc dětí.

Karolína Třísková, 5. A:
Projekt Ekoškola mě zajímá. Vím, že pomáhá přírodě, učí nás sbírat papír a hliník a taky třídit odpady. Já sama bych mohla pomoci asi tím, že bych třídila odpad.

Tereza Pešková, 2. A:
Nevím, o co se jedná, ani mě to nezajímá, nevím, k čemu je to dobré. Asi bych mohla třídit odpadky.

Michaela Nejedlá, 4. A:
O projektu vím a zajímá mě. Děti se naučí třídit odpad a já to budu dělat taky.

Vojtěch Havlín, 5. A
Bohužel o tom nic nevím, ale zajímá mě to. Určitě je to poučné a bude to dobré k tomu, že se naučíme, jak třídit odpad. Já sám bych mohl taky třídit.

Linda Szabo, 6. B:
Vím, že se v naší škole třídí odpad, zástupci tříd se scházejí a přemýšlí o ekologii, ale mne to nezajímá. Projekt by možná byl dobrý k tomu, že by škola z vítězství v různých soutěžích získala peníze na některé potřebné věci. A děti by se více zajímaly o třídění odpadu. Já sama bych mohla přispět tím, že bych nosila do sběru papír, hliník a podobně.

Kateřina Kahounová, vychovatelka v družině:
Naše škola se snaží do projektu Ekoškola zapojit. Určitě to bude pro školu přínos. Ten projekt mě zajímá, protože je to užitečná věc, učí nás dobrému vztahu k životnímu prostředí. Já sama se snažím přispívat tím, že recykluji odpad a vedu k tomu také děti.

Lenka Rybářová, učitelka 2. A
Projekt nás ve škole učí třídit odpad a vede k tomu, abychom zbytečně neplýtvali. To všechno mě zajímá. Taky třídím odpad, snažím se neplýtvat, budu používat ekologické obaly. Projekt Ekoškola by měl pomoci, aby si i děti uvědomily, co je dobré pro přírodu.

Anketu připravily:
Kamila, Dominika a Žaneta Rybářovy, Alina Malysh, Zuzana Průchová, Bětka Varyšová

POVEDE SE NÁM ZÍSKAT TITUL EKOŠKOLA?

O titul Ekoškola můžeme požádat po splnění předepsaných úkolů.

VÍTE, CO ZNAMENÁ „EKOLOGIE“?

Z ankety „Co víme o projektu Ekoškola“ je vidět, že si děti tento program zjednodušují na třídění odpadu. Je pravda, že zabývat se odpady je hodně důležité, ale je to jen jedna ze složek ekologického chování, kterým může úplně každý člověk k ochraně životního prostředí přispět. A zajímá vás, co v tom můžeme udělat my, školáci? Co je třeba dělat pro to, abychom se stali Ekoškolou? Odpověď nám na to dala paní učitelka Kateřina KRIŠTŮFKOVÁ, která to vše má v naší ZŠ na starost:

„Název **Ekoškola** je odvozen od slova **ekologie**. To je velmi široký pojem, ale nejvíc se používá ve významu ochrany životního prostředí. **Životní prostředí** je vše, co lidskou společnost obklopuje, tedy hlavně příroda, jejíž stav je závislý na tom, jak se k ní my lidé chováme a chovat budeme. K tomu, abychom se o tom všem co nejvíc dozvěděli a v tomto důležitém úkolu pomohli, by měl přispět **projekt Ekoškola**. Chce nás vést k co nejekologičtějšímu provozu školy, učit nás hospodařit s přírodními zdroji (čistota a úspora vody, šetření s veškerými energiemi, zachování rovnováhy v přírodě atd.).

Co konkrétně chceme pro ochranu životního prostředí dělat u nás ve škole?

Do programu jsme si ve spolupráci s našimi **ekohlídkami** z jednotlivých tříd dali hlavně oblast prostředí školy (uvnitř i venku), energie, voda a hospodaření s odpady. Vytvořili jsme pracovní skupinu - ekotým, který mapuje současný stav školy. **Ekotým** navrhuje, kde by se dalo co zlepšit, jak můžeme ušetřit, zamýšlí se, jak pomoci důslednějšímu třídění odpadu. S vlastními nápady mohou přijít samozřejmě i všichni ostatní žáci, ale také dospělí ze školy. Co se v tomto směru děje, sdělí zájemcům všichni členové ekohlídek, ale informace najdete také na „ekonástěnce“ v šatně u schodiště k ředitelně. Každý dobrý návrh uvítáme. Na základě toho pak bude vytvořen akční plán, podle kterého bychom měli postupovat. Věřím, že se nám bude dařit úkoly plnit, abychom certifikát s titulem Ekoškola co nejdřív získali.“ (red)

Chtěli byste toho vědět o ekologii a o podmínkách získání titulu EKOŠKOLA co nejvíc? Hledejte na *www.ekoskola.cz*. Najdete tam i multimediální hru, která se vám bude líbit (*www.ekoskola.cz/hra*).

„RECYKLOHRANÍ“ NENÍ JENOM HRA

Naše škola je přihlášena do projektu Recyklohraní. Má pomoci při sběru starých baterií, akumulátorů a dalšího elektrozařízení. Školy za sběr získávají body, které si mohou ve speciálním internetovém obchodě vyměnit za různé odměny. V tomhle projektu se naše škola zúčastnila výtvarné soutěže o nejlepší návrh sběrného boxu na baterie. Ze 602 škol obsadily naše děti ze speciální třídy 1. místo! Tím pro školu získaly bonus 250 bodů do soutěže. (lan)

Tato fotografie je taky z loňského Dne Země. Kluci z bývalé 6. třídy na něm určitě řeší nějaký úkol z ekologie. *Foto: archiv ZŠ*

PROČ NĚKTEŘÍ LIDI ŠKODÍ A NIČÍ?

Když byl loni „DEN STROMŮ“, ve škole se losovalo, která třída zasadí stromek, o který se bude starat. Po chvilce napětí padl los na naši 4. A. Všichni jsme byli nadšení. Stromek jsme zasadili, ale netrvalo dlouho, a asi tak za 3 měsíce nám ho někdo vytrhl!! Dodnes se neví, kdo to udělal, ani proč. Možná ze závisti, ale nejspíš proto, že je kazisvět.

Aneta Cihlářová

Na jaře je to kolem naší školy nejkrásnější. Přemýšlíme, jak co nejlépe využít školní zahradu. *Foto: archiv ZŠ*

JAK BY MĚLA NEBO MOŽNÁ I MOHLA VYPADAT NAŠE ŠKOLNÍ ZAHRADA

Co byste tomu řekli, kdyby se na naší školní zahradě postavil malý „vyučovací altánek“?! V létě bychom se tam se svou třídou vždycky vypravili a mohlo by se tam vyučovat, a třeba celý den. Hlavně by to bylo dobré pro přírodovědu. Každý den by se v altánu střídala jiná třída, aby to bylo spravedlivé. To si teď trochu vymýšlím, ale řeknu vám, že bych si moc přála, aby nám ten altán opravdu postavili.

Anička Romanová

Naše školní zahrada je nejhezčí na jaře a určitě by se nám tam líbilo i v parném létě. Když je horko a stékají nám po tváři kapky potu, že se to nedá vydržet, rádi bychom třeba skočili do bazénu nebo se aspoň schovali někam do chladu. To by bylo něco! Nebo by paní učitelka řekla „jdeme se učit ven“. Všichni by se radovali! Jenže zahrada je plná brouků a jiných potvor, kterých se někdo bojí a bojí se tedy sednout si jen tak do trávy. A tak bychom měli v každé třídě připravené deky, aby bylo na co se posadit. Stačilo by jich třeba jen dvacet, sesedli bychom se po dvou.

Majda Odjožna

ŠKODA, ŽE JSEM NEBYLA NA MASOPUSTU V JÍLOVÉM

Byla jsem s naší rodinou na masopustu v Psárech. Bylo to v sobotu 28. února. Všichni jsme se sešli na návsi a vydali se ke hřbitovu. Tam se dostavily taky všechny masky a hudba .Odtud pak šel slavnostní průvod. Chodilo se od domu k domu, kde se masky předváděly a lidi je hostili jídlem a pitím. Hudba hrála a tancovalo se. Dospělí a děti se bavili a čekali, až průvod půjde dál. Prošli jsme tak celou obec.

Škoda, že jsem nebyla na masopustu i v Jílovém, protože to je velká legrace. **Marta Dupalová**

Na masopustu v Psárech se sešlo plno lidí. Snímek je od p. Dupala

JARO ANO, VELIKONOCE NE

Jak začne jaro, mění se celý svět. Po dnech zimy a sněhu vysvitne slunce a do všeho začne vlévat barvy. Líbí se mi, když rozkvetou kytky a začnou zase zpívat ptáci. Jaro je pro mne klidné, nejsem ve stresu. Ale jarní svátky - Velikonoce - v lásce moc nemám. Jednou na mne přišli kluci s pomlázkou a já byla ještě v pyžamu! A vlastně mi není moc příjemné, když nám chodí cizí koledníci

Bětka Varyšová

SOUTĚŽILI JSTE S NÁMI O NEJKRÁSNĚJŠÍ KRASLICI?

Proč máme rádi jaro a co se nám na něm líbí, se ptala svých spolužáků z 5. B Majda Odjožna. Taky chtěla vědět, jestli se někdy zúčastnili školní soutěže o nejkrásnější kraslici.

Dan Pála: „Jaro mám moc rád, protože můžu jezdit na kole nebo na motorce. Nelíbí se mi, když prší, ale to si udělám jiný plán. Soutěže o nejkrásnější kraslici jsem se ve škole zúčastnil."

Bára Císařová: „Jaro mám ráda jak kdy. Hlavně se mi líbí, že kvetou kytky, ale taky se těším na Velikonoce. O nejkrásnější kraslici jsem nikdy nesoutěžila." (oggy)

JARO JE KRÁSNÉ A ZAJÍMAVÉ OBDOBÍ

Mám ráda ten přechod ze studeného počasí na teplejší, kdy začnou vykvétat meruňky a třešně voňavými růžovými a bílými kvítky. Stromy se začínají obalovat listím a rostou do výšky, jako by chtěly říct sluníčku, jak se jim ta jarní příroda líbí.

Pozoruji také kosy, pěnkavy a mnoho dalších ptáčků - zpěváčků. Někdy se mi zdá, jako by ke mně ptáci mluvili lidskou řečí a sdělovali mi svá tajemství z dalekých cest. A hned mám lepší náladu, jsem volná a bezstarostná. Kdybych mohla mít jedno přání, chtěla bych se vznášet v oblacích jako ti ptáci. Neváhala bych ani chvíli a hned si to s nimi vyměnila.

Jarní příroda na mne dýchá svěží atmosférou a vůní, která se vine z lesů, luk a pastvin.

Určitě každý zná sněženky a bledule, které vykvétají jako první kytičky. Na první pohled je ani není vidět, často vykukují ještě pod sněhem. Ale sněženky se nedají odbýt a přijde mi, že se snad snaží růst, aby nám jako první udělaly radost. Vypadají jako zvoneček, který cinká k příchodu prvního jarního dne.

Sluníčko si letos dalo na čas, ale když vylezlo z peřin mraků, udělalo mi velkou radost. Jsem moc ráda, že nám svítí do života.

Žaneta Rybářová

KDO LETOS VYROBIL NEJKRÁSNĚJŠÍ KRASLICI

Ve školní soutěži O nejkrásnější velikonoční kraslici se letos umístily nejlépe:

1. K. Rybářová
2. M. Hozmanová
3. J. Zimová,

K. Rybářová,

V. Sedláčková.

PLÍCE SVĚTA JSOU POŠKOZOVÁNY

Každý snad ví, co znamená, když se řekne „PLÍCE SVĚTA". Že ne? Plíce světa jsou přece pralesy, džungle a lesy. Každý ale určitě ví, jak jsou důležité stromy, jaké mají na NAŠÍ MODRÉ PLANETĚ postavení. Teď chci mluvit o chybě, kterou MY LIDÉ děláme:

Je to kácení a pálení lesů, džunglí a pralesů. Chci mluvit o tom, jak je špatné pro celou naši Zemi ubývání ZELENÝCH PLOCH. Rostliny totiž čistí ovzduší. Podle vědců způsobuje kácení a vypalování stromů změny, o kterých se teď hodně mluví a píše. Stromy zajišťují kyslík, který potřebují k životu nejen lidi, ale i ostatní živé organismy. Ze vzduchu odebírají oxid uhličitý, kterému se říká skleníkový plyn. A to je dobře, protože ten má na svědomí oteplování naší planety, které je nebezpečné pro další život na Zemi. Lesy jsou také důležitou zásobárnu vody, která s ubýváním stromů také ubývá. Jak víme, ani bez vody není možný život. Když poškozujeme lesy, poškozujeme sami sebe.

Anna Romanová

Naše lesy vypadají jinak než tropické pralesy, ale důležité pro život jsou stejně. Peruánec na snímku vysvětluje fotografovi, že skoro každá rostlina v pralese je také léčivou bylinou. Snímek: Dita Manev

UŽ SE TĚŠÍME NA NĚMECKÉ KAMARÁDY

V pondělí 6. 4. 2009 se do naší školy přijelo podívat několik učitelů z německé školy v Holzgerlingenu, aby se dohodli na budoucí spolupráci s námi. Naše škola s německou navázala přátelství a máme už u nich dohodnutou návštěvu. Ta se uskuteční 8.–12. června, pojedou tam žáci z druhého stupně a spát by měli v německých rodinách. V říjnu zase přijedou německé děti k nám, aby se seznámily s naší školou a poznaly Prahu. My, kteří do Holzgerlingenu pojedeme, se už těšíme, že se seznámíme s novými lidmi a uvidíme zajímavé památky. **Alina Malysh**

NAŠE NOC S ANDERSENEM V KNIHOVNĚ

V pátek 3. dubna se v jílovské knihovně konala Noc s Andersenem. Sešli jsme se v 18 hodin a byli jsme připraveni, že tam strávíme celou noc - velcí i malí. Připravili tu pro nás různé souteže a dokonce byla i bojovka, při které se báli i ti největší. Bylo to moc fajn. Jen škoda, že tam příští rok už nemůžu, akce se pořádá pro děti do 11 let. (eta)

PALIČKOVÁNÍ JE ZAJÍMAVÁ RUČNÍ PRÁCE

Snad každý z naší školy chodí na nějaký kroužek. Já jsem se přihlásila na flétnu, teď ještě chodím na paličkování, na kroužek počítačů, mimo to i na novinářský kroužek a na hasiče.

Paličkování mě moc baví. Spousta lidí ale ani neví, co to vlastně je. Je to stará ruční práce, při které vznikají pěkné krajkové ozdoby, jako třeba motýl na našem obrázku. Používáme při tom paličky, špendlíky, háček na připojování (přiháčkovávání) a hlavně různé nitě, vlny a bavlnky. **Barbara Kahounová**

LUŠTĚTE S NÁMI V OSMISMĚRCE

P	V	A	D	E	L	O	K
E	O	P	L	I	Ř	K	O
N	V	M	Ů	O	Č	U	N
E	C	I	L	S	A	R	K
Í	E	J	A	Á	T	R	M
A	C	E	N	A	Z	A	M
B	E	R	Á	N	E	K	R
K	V	A	J	Í	Č	K	A

I když je už po Velikonocích, nabízíme ještě velikonoční luštění:

Škrtej slova v osmisměrce všemi směry. Hledej výrazy **pomlázka, kraslice, vajíčka, kuře, beránek, koleda, ovce, mazanec, půst**. Ze zbylých písmen vyjde tajenka, kterou pak přidáš do následující věty: ***„Každý rok je u nás ve škole.....“***

Vyluštěnou osmisměrku můžete poslat na naši adresu *jilovsky.skolak@seznam.cz*

Připravila Dominika Rybářová

KDO LUŠTIL SPRÁVNĚ V JŠ č. 3:

Cenu za správné luštění z minulých novin získává Filip Rabiňák z 5. A. Vyzvednout si ji může v ředitelně u paní učitelky Müllerové.

RÁDI KRESLÍTE A MALUJETE?

My budeme rádi, když nám své nápadité obrázky nabídnete pro Jílovského školáka. Předat je můžete spolužákům z redakce (jejich jména jsou uvedena v tiráži na poslední straně JŠ).

VE 2. B JSOU ŠIKOVNÉ DĚTI

Tentokrát nám paní učitelka Vendulka Zahálková nabídla jejich práce z českého jazyka. Napadlo nás, že byste si i vy čtenáři JŠ mohli vyzkoušet, jak zvládnete úkol z ČJ pro 2. ročník. Kromě toho, že měly děti doplnit správné y/i v následujících slovech (*rytíř, dcery, čáry, hory, skrýš, chytrý, rybka, vory, rybník*), dostaly za úkol sestavit z nich krátký příběh. A povedlo se jim to pěkně. Vyzkoušejte to také a výsledek pošlete na naši adresu : *jilovsky.skolak@seznam.cz*. Nejlepší práce odměníme.

Týna Semecká: *Hledal jeden chytrý rytíř královskou dceru. Šel přes hory a doly. Šel po cestě a všude kolem se děly čáry. Unavený po dlouhé cestě si sedl u rybníka. Usnul a zdál se mu sen o zlaté rybce. Řekla mu, kde je místo s vory, tam přeplave jezero a ve skrýši zámku najde princeznu.*

Káťa Kraupnerová: *Rytířovi unesl čaroděj dcery. Schoval je na horách ve skrýši. Rytíř je šel hledat. Musel přeplout na voru rybník. Zlatá rybka mu ukázala cestu. Čaroděj čaroval čáry máry, ale rytíř byl chytrá a přemohl ho.*

Karolína Fialová: *Rytíř má dvě dcery. Musí do světa, aby našel skrýš, kde je ukrytý poklad. Musí projít hory, přeplavat rybník a plavit se na voru. Rytíř je chytrý a chytne si na voru zlatou rybku. Rybka umí různé čáry a rytíři pomůže, aby se rychle mohl vrátit domů.*

PŘÍBĚH ZE ŽIVOTA ANEB ZASMĚJTE SE S NÁMI!

Jsem náměsíčná. A řeknu vám, je to strašné, ale taky směšné. Poprvé se mi to přihodilo v šesti letech, to mi vyprávěla mamka. Přišla jsem k rodičům do ložnice, vzbudila jsem oba a říkala jsem taťkovi: „Dáš mi prosím 20 korun na kolotoč?“ Taťka mi prý poplácal na ruku, jako že to jsou peníze, a já šla zase spát. Stalo se mi to prý hodněkrát, ale problém je, že já si to vůbec nepamatuji!

Taky jsem jednou měla bouli na čele, protože jsem se uhodila. To mi zase vyprávěla babička. Prý to bylo to tak, že jsem si sedla na postel a řekla jsem: „Musím ještě zalít zahradu.“ Sebrala jsem se a šla na terasu (mám pokoj vedle terasy). Jenže jsem narazila do dveří, protože byly zavřené. A když jsem se praštila, odešla jsem si prý lehnout.

Jednou se mi ale stalo něco hrozného. Chtěla jsem spát u kamarádky, byly jsme domluvené, že k ní přijdu druhý den. V noci najednou taťka uslyšel nějaké vrčení a bouchání. Kouká, co se děje, a uviděl mě na zahradě. Vyděsil se, kam jdu. „Jdu přece spát k Emě“, odpověděla jsem, i když jsem o tom vůbec nevěděla.

A teď vám prozradím, po kom to vlastně mám. Po dědovi z Petrova! Ten byl prý taky náměsíčný a jednou v noci došel z domova až ke své tetě, to bylo asi tak 300 m! Aspoň že vím, po kom jsem to zdědila.

Michaela Hozmanová

✿ ***Paní učitelka zastaví Jiříčka na chodbě a ptá se: „Co vlastně říkali tví rodiče na tu pětku z matematiky? „Ani se neptejte, oba strašně zuřili, a tak se jim radši vyhýbejte,“ radí učitelce Jirka.***

KDYŽ VYRAZÍTE DO PŘÍRODY, ČEKÁ VÁS TAM KRÁSNÁ PODÍVANÁ

Poslední únorovou sobotu jsme já, táta a můj bratr jeli do Davle k soutoku řek Vltava a Sázava. Bylo jasno a zřetelně jsme viděli, jak se Sázava do Vltavy vlévá. Protože Sázava přitéká z hor, byla špinavá, zatímco voda ve Vltavě byla světlejší, čistá.

Přivezli jsme si s sebou igelitovou tašku plnou suchého pečiva pro kachny a labutě. Jak jsme ho házeli vody, proud pečivo unášel ke kachnám. Nejdřív se jim do jídla nějak nechtělo, ale pak se do toho pustily. V tu chvíli nad námi letěly dvě labutě a jednu jsme uviděli na vodě. Šli jsme dál podél vody k suchým keřům. Z dálky zahoukal vlak. Přijel na nádraží, počkal na cestující a zase odjel. Když zmizel v tunelu, zachrastily keře a z nich vyplavalo nějaké zvíře. Bylo podobné vydře nebo bobrovi, ale nebylo to ani jedno, ani druhé. Říkala jsem si, kde by se tu vzala vydra, ta žije spíš v horských říčkách, a kde by se tu vzal bobr, ten má radši místa, kde je hodně dřeva? Byla to nutrie!

Šli jsme dál, až nám došlo všechno pečivo. Pak jsme se vrátili do auta a jeli domů.

Byly to hezké zážitky.

Anna Romanová

Na každém výletě do přírody nás může něco hezkého překvapit. Zvlášť na jaře, kdy se příroda probouzí, je na co koukat. Kromě kachen a labutí jsme na soutoku Vltavy a Sázavy uviděli zvíře, které jsme nejdřív neuměli rozpoznat. Později jsme zjistili, že je to nutrie.

BATOLILI JSME SE POSÁZAVÍM

V sobotu 28. 3. 2009 jsme se já, Anička a Kája zúčastnily akce „Batolení v Posázaví“, kterou pořádal Obecní úřad Chotouň. Bylo pěkné počasí. Všichni účastníci se setkali v Prosečnici a pochodovali přes Vlčí jámy, Kněží horu a Skalsko do Chotouně. Ušli jsme 8 km a cestou jsme museli plnit různé úkoly a soutěžní otázky. My tři holky jsme šly jako poslední. Na Pohoří jsme potkaly dva koně a s běloušem jsme se nechaly vyfotit. Pochod skončil u táboráku, kde si všichni opékali buřty a dostali odměny.

Majda Odjožna

PŘIDEJTE SE K TÁBORNÍKŮM!

Někdo má rád tábory s diskotékami, ale pro jiné, jako jsem třeba já, jsou lepší akce, kde se chodí na túry nebo jezdí na vodě. Já chodím do Táborníků, jsme tak trochu skauti. V oddílu je nás ale pořád málo, přivítali bychom mezi sebou nové kamarády. Přemýšleli jsme tedy, na co je nalákat. Když jsme trávili víkend na běžkách, vymýšleli jsme, co by koho mohlo bavit. Navrhovali jsme aquapark a horolezecké stěny, hry v tělocvičně školy a místo 3D kina třeba častěji filmy normální. Také jsme si povídali, jaká schůzka by nás nelákala a naopak, která by se líbila. Nakonec někdo z legrace navrhl, že pověsíme přes celou radnici bilbord „PŘIJDTE K NÁM!“ nebo že uspořádáme demonstraci Táborníků. I když jsme to neudělali, doufáme, že se k nám konečně někdo přidá a bude ho to s námi bavit.

Aneta Cihlářová

POZVÁNKA NA VÝLET

NAVŠTIVTE STARÉ ŠTOLY KOLEM JÍLOVÉHO

Chodíte rádi na výlety? Tak se někdy podívejte do jílovských štol, kde se kdysi těžilo zlato. Teď od dubna jsou už zase otevřené a je to tam moc zajímavé. Někde dokonce napínavé, když musíte prolézat úzkými chodbičkami a svítit si baterkami - to ve štolách v Dolním Studeném - sv. Josefa a jen kousek odtud ve štole sv. Antonína Paduánského. Na podzim otevíralo jílovské muzeum nově štolu Halíře, kde už se svítí a uvidíte tam i různé věci, které potřebovali horníci při dolování zlata v pozdější době.

Barbara Kahounová

V lese nedaleko Jílového jsme na podzim minulého roku potkali medvěda. Seděl na lavičce a vítal nejmladší návštěvníky, když se slavnostně otevírala štola Halíře. Od lavičky, na které chlupáč seděl, je to ke vchodu štoly jen pár kroků. Myslíte, že tam ještě sedí? Snímek pro JŠ poslal Petr Kopečný, fotograf z příbramského muzea

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ - Tereza Pešková 2. A, Marta Dupalová 3. B, Kamila Rybářová 5. A, Majda Odjožna 5. A, Michaela Hozmanová 5. A, Aneta Cihlářová 5. A, Bětka Varyšová 5. A, Anička Romanová 5. A, Zuzana Průchová 5. A, Marek Pešek 5. A, Bára Kahounová 5. B, Alina Malysh 7. A, Dominika Rybářová 7. A, Žaneta Rybářová 9. A; korektury Jaroslav Chlumecký, 8. B; vedoucí kroužku Jana Linhartová. Ročník I., vydání číslo 4/duben 2009, náklad 400 ks. www.zsjilove.cz